Dosarul nr. 4-25172258-12-5r-10122025 (5r–7368/2025)

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

22 iulie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Buiucani*)

în componența:

Preşedintelui şedinţei, judecătorul – Veaceslav Cernalev

grefierului: Cristina Macovei;

în prezența: agentului constatator înlocuit din cadrul Centrului Național Anticorupție, Lilia Cociorva, care a prezentat Dispoziția de înlocuire nr. 16/1-8252 din 07.05.2026, și legitimația de serviciu nr. 0346/2, precum și a persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul Gurduz Elena;

în lipsa: reprezentantului victimei S.R.L. „Ultracom Electronic”, în privința căruia s-au întreprins măsurile necesare și de rigoare privind citarea legală.

Examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia reprezentantului Societății cu Răspundere Limitată „Ultracom Electronic”, administratorul acestei societăți comerciale, *****Alexandru, împotriva deciziei privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravențiilor prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional, emisă de către Centrul Național Anticorupție, –

C O N S T A T Ă :

1. La data de 18 noiembrie 2025, agentul constatator din cadrul Centrul Național Anticorupție, Nicolaev Iurie a semnat decizia privind încetarea procesului contravențional, pornit în baza sesizării administratorului S.R.L. „Ultracom Electronic” *****Alexandru, pe semnele contravențiilor prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional, pe temeiul prevăzut la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, pe motiv că nu există faptul contravenției.

2. La rândul său, administratorul S.R.L. „Ultracom Electronic” *****Alexandru, la 01 decembrie 2025, a depus o contestaţie împotriva deciziei nominalizate *supra*, emise de către Centrul Național Anticorupție, solicitând anularea deciziei privind încetarea procesului contravențional și reluarea procesului contravențional în privința faptelor imputate agentului constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Elena Gurduz.

În motivarea contestației, autorul acesteia a invocat că, la 31 octombrie 2025, a sesizat Centrul Național Anticorupție cu privire la pretinse încălcări admise de agentul constatator Elena Gurduza la întocmirea, la 26 septembrie 2025 și 2 octombrie 2025, a proceselor-verbale cu privire la contravenție în baza art. 236 și art. 240 din Codul contravențional.

Potrivit contestatoarei, în plângerea inițială au fost invocate următoarele încălcări: 1) Societatea a susținut că agentul constatator a reținut necomunicarea, în

termenul prevăzut de art. 443[1] alin. (2) din Codul contravențional, a identității persoanei care conducea vehiculul și, pornind de la această împrejurare, a imputat persoanei juridice contravențiile prevăzute de art. 236 și art. 240 din Codul contravențional, fără a individualiza conduita concretă și fără a stabili persoana fizică responsabilă de conducerea mijlocului de transport; 2) Contestatoarea a invocat că SRL „ULTRACOM ELECTRONIC" este persoană juridică și că normele materiale prevăzute de art. 236 și art. 240 din Codul contravențional nu prevăd expres sancționarea persoanelor juridice. În acest sens, s-a făcut trimitere la art. 17 alin. (2) din Codul contravențional, potrivit căruia persoana juridică răspunde contravențional numai în cazul în care norma din partea specială prevede expres sancționarea acesteia; 3) Societatea a susținut că nu a fost informată despre pornirea proceselor contravenționale, nu i-au fost explicate drepturile și obligațiile procesuale și nu i s-a oferit posibilitatea de a prezenta explicații, obiecții și probe în apărare; 4) Contestatoarea a menționat că procesele-verbale și deciziile de sancționare ar fi fost întocmite într-un interval de timp extrem de scurt, de aproximativ două minute pentru fiecare caz, fapt care, în opinia sa, ar demonstra că nu a fost posibilă o examinare efectivă și completă a circumstanțelor cauzelor contravenționale; și 5) Societatea a arătat că, deși în contestațiile formulate împotriva proceselor-verbale a indicat Judecătoria Chișinău drept instanță competentă, agentul constatator ar fi transmis unele materiale unor instanțe din alte raioane ale Republicii Moldova, ceea ce ar fi generat costuri și dificultăți suplimentare pentru exercitarea drepturilor procesuale.

Contestatorul a susținut că faptele descrise în sesizarea adresată Centrului Național Anticorupție ar putea întruni atât elementele unor contravenții prevăzute de art. 312 și art. 312[2] din Codul contravențional, cât și semnele unor infracțiuni prevăzute de art. 327 și art. 329 din Codul penal.

În continuare, SRL „ULTRACOM ELECTRONIC" a reproșat agentului constatator al Centrului Național Anticorupție că a examinat sesizarea numai prin prisma art. 312 alin. (1) din Codul contravențional și că nu s-a pronunțat asupra tuturor faptelor și calificărilor juridice invocate în plângere. Potrivit contestatoarei, în decizia atacată nu au fost reflectate concluzii privind pretinsa latură penală a sesizării și nici eventualele fapte prevăzute de art. 312[2] din Codul contravențional.

Societatea a mai susținut că modul de examinare a plângerii nu ar corespunde exigențelor art. 374 din Codul contravențional, întrucât nu i-ar fi fost asigurată participarea efectivă la proces și nu ar fi fost audiată cu privire la circumstanțele sesizate. Totodată, aceasta a invocat că agentul constatator nu a analizat distinct fiecare dintre încălcările reclamate și nu a oferit răspunsuri concrete la argumentele privind calificarea arbitrară a faptelor, atragerea persoanei juridice la răspundere, încălcarea dreptului la apărare, administrarea superficială a probelor și remiterea materialelor contrar competenței teritoriale.

Contestatoarea a criticat și forma deciziei atacate, menționând că aceasta nu ar conține data adoptării, număr de înregistrare, precum și informații privind termenul și ordinea de contestare. În opinia sa, asemenea omisiuni ar afecta trasabilitatea actului și exercitarea efectivă a dreptului la apărare.

În concluzie, SRL „ULTRACOM ELECTRONIC" a susținut că decizia contestată ar avea o motivare formală și generală, fără legătură suficientă cu toate circumstanțele expuse în plângere, motiv pentru care a solicitat anularea acesteia și dispunerea reluării examinării sesizării, în vederea înlăturării pretinselor vicii de procedură și restabilirii drepturilor și intereselor sale legitime.

3. Ulterior depunerii contestației, contestatorul SRL „ULTRACOM ELECTRONIC" a prezentat argumente suplimentare, prin care a solicitat admiterea contestației, invocând, în esență, următoarele.

Contestatorul a arătat că, prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 5r-6517/25 din 08 decembrie 2025, rămasă irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Centru nr. 4r-112/26 din 28 mai 2026, a fost admisă o contestație formulată de aceeași societate împotriva unei decizii de sancționare emise pentru o situație juridică similară, instanțele reținând că agentul constatator nu a respectat procedura prevăzută de art. 443[1] din Codul contravențional, întrucât nu a demonstrat transmiterea și recepționarea legală a solicitării privind identificarea persoanei care conducea autovehiculul la data pretinsei contravenții.

Potrivit contestatorului, în acea cauză instanțele au constatat că, în lipsa dovezilor privind respectarea procedurii legale și a unor probe suficiente care să confirme existența contravenției și vinovăția persoanei sancționate, decizia agentului constatator este neîntemeiată. Totodată, Curtea de Apel ar fi reținut că obligația de a comunica identitatea conducătorului auto nu poate deveni incidentă în lipsa dovezii transmiterii legale a solicitării prevăzute de art. 443[1] din Codul contravențional.

De asemenea, contestatorul a susținut că instanța de recurs a confirmat concluzia potrivit căreia art. 240 din Codul contravențional nu prevede în mod expres răspunderea contravențională a persoanelor juridice, iar, în aplicarea principiului legalității și a interpretării restrictive a normelor sancționatorii, o asemenea răspundere nu poate fi dedusă prin interpretare extensivă.

Pornind de la aceste constatări, contestatorul a susținut că și în prezenta cauză agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție ar fi examinat superficial plângerea administrativă, limitându-se la analiza formală a aspectelor contravenționale și fără a răspunde tuturor argumentelor invocate în plângere. În opinia contestatorului, decizia contestată este afectată de vicii fundamentale de motivare și legalitate.

În concluzie, contestatorul a solicitat instanței să țină seama de constatările cuprinse în hotărârea Judecătoriei Chișinău din 08 decembrie 2025 și în Decizia

Curții de Apel Centru din 28 mai 2026, apreciind că acestea confirmă caracterul neîntemeiat al acțiunilor autorităților în cauze similare și justifică admiterea contestației, anularea deciziei contestate și obligarea autorității competente la reexaminarea plângerii cu înlăturarea încălcărilor constatate.

4. Reprezentantul victimei S.R.L. „Ultracom Electronic”, *****Alexandru, față de care s-au întreprins măsurile necesare privind citarea legală despre locul, data și ora examinării contestației, nu s-a prezentat la ședința de judecată, însă, a solicitat prin cerere examinarea cauzei în absența sa, astfel încât, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, s-a dispus posibilă examinarea cauzei în absența acestui participant, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

5. În ședința de judecată agentul constatator înlocuit Lilia Cociorva a solicitat respingerea contestației, arătând că simplul dezacord al contestatarului cu decizia agentului constatator nu echivalează cu nelegalitatea acesteia. A menționat că decizia din 18 noiembrie 2025 a fost emisă cu respectarea prevederilor legale și urmează a fi menținută fără modificări. Totodată, a făcut trimitere la dispozițiile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional privind procedura de contestare și a arătat că sesizarea adresată Centrului Național Anticorupție nu a întrunit elementele constitutive ale unei plângeri penale, motiv pentru care agentul constatator a efectuat o încadrare juridică corectă a faptelor. În consecință, a solicitat respingerea contestației ca neîntemeiată.

6. Persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional Gurduz Elena, fiind prezentă la ședința de examinare a contestației, a susținut poziția agentului constatator.

7. Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele dosarului cauzei contravenţionale raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată consideră că contestația înaintată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din considerentele expuse *infra*.

8. În conformitate cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

9. Totodată, art. 448 alin. (1) din Codul contravențional prevede că, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în

cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

10. Cu întâietate, instanţa de judecată stabileşte că, contestaţia înaintată de către administratorul S.R.L. „Ultracom Electronic", *****Alexandru, este depusă în termen de 15 zile de la data recepționării deciziei emise asupra cauzei contravenționale, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravenţional fiind respectate pe deplin.

11. La examinarea legalității deciziei contestate, prioritar, instanța de judecată va face trimitere la prevederile art. 2 din Codul contravențional, potrivit cărora scopul legii contravenţionale constă în apărarea drepturilor şi libertăţilor legitime ale persoanei, apărarea proprietăţii, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluţionarea cauzelor contravenţionale, precum şi în prevenirea săvârşirii de noi contravenţii.

Articolul 374 alin. (2)-(3) din Codul contravențional prevede că, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Potrivit prevederilor art. 374 alin. (2^1) din Codul contravențional, procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei, iar articolul 447^1 alin. (2) din Codul contravențional prevede că, după examinarea cauzei contravenţionale, agentul constatator, autoritatea competentă (persoana abilitată să examineze cauza), după caz, emite decizia asupra cauzei. Decizia comisiei administrative asupra cauzei contravenţionale se adoptă sub formă de hotărâre.

12. Din materialele cauzei rezultă că, la 31 octombrie 2025, administratorul S.R.L. „Ultracom Electronic" a sesizat Centrul Național Anticorupție, invocând pretinse acțiuni ilegale ale agentului constatator Elena

Gurduz la întocmirea mai multor procese-verbale cu privire la contravenție și solicitând tragerea acesteia la răspundere pentru abuz de serviciu. În urma examinării sesizării, audierea reprezentantului petiționarului și a persoanei vizate, precum și analiza materialelor acumulate, agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție a dispus încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 312 alin. (1) din Codul contravențional, constatând lipsa faptului contravenției.

13. Instanța reține că obiectul prezentului litigiu nu îl constituie verificarea legalității proceselor-verbale cu privire la contravenție întocmite de agentul constatator Elena Gurduz și nici temeinicia sancțiunilor aplicate în cauzele contravenționale respective. Aceste aspecte fac obiectul unor proceduri judiciare distincte, în cadrul cărora instanța competentă verifică legalitatea și temeinicia actelor procesual-contravenționale emise de agentul constatator.

14. În prezenta cauză, instanța este chemată să verifice exclusiv dacă Centrul Național Anticorupție a examinat sesizarea în limitele competenței sale legale și dacă, în raport cu probele administrate, concluzia privind inexistența elementelor contravenției prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional este una legală și întemeiată.

15. Simpla existență a unor litigii privind legalitatea proceselor-verbale întocmite de agentul constatator sau chiar eventuala anulare a acestora de către instanțele de judecată nu constituie, prin ea însăși, dovada existenței contravenției prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional. O eventuală aplicare eronată a normelor materiale ori procesuale sau interpretarea diferită a dispozițiilor legale urmează a fi remediată prin mecanismele procesuale specifice controlului judiciar al actelor contravenționale și nu conduce automat la concluzia existenței unui abuz de serviciu.

16. Pentru existența contravenției prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional este necesară dovedirea cumulativă a folosirii intenționate a situației de serviciu contrar intereselor publice ori drepturilor și intereselor ocrotite de lege, existența prejudiciului și legătura de cauzalitate dintre conduita persoanei cu funcție de răspundere și consecințele produse. Or, asemenea elemente urmează a fi demonstrate prin probe concrete și nu pot fi deduse exclusiv din existența unor pretinse vicii procedurale ale actelor procesual-contravenționale.

17. Analizând materialele acumulate de Centrul Național Anticorupție, instanța constată că autoritatea competentă a audiat atât reprezentantul petiționarului, cât și persoana vizată de sesizare, a examinat explicațiile acestora și cadrul normativ incident, după care a ajuns la concluzia că materialele administrate nu confirmă existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional.

18. Susținerea contestatorului potrivit căreia agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție nu ar fi analizat fiecare argument invocat în

sesizare nu poate conduce, prin ea însăși, la anularea deciziei contestate. Obligația de motivare presupune examinarea aspectelor relevante pentru soluționarea cauzei, fără ca autoritatea competentă să fie ținută să ofere un răspuns distinct și exhaustiv fiecărei afirmații formulate de petiționar, atât timp cât raționamentul deciziei permite înțelegerea motivelor pentru care s-a apreciat că nu sunt întrunite elementele contravenției investigate.

19. Nu poate fi reținut nici argumentul potrivit căruia Centrul Național Anticorupție era obligat să se pronunțe asupra existenței unor eventuale infracțiuni prevăzute de Codul penal sau asupra altor contravenții decât cea pentru care a fost pornit procesul contravențional. Obiectul procesului contravențional a fost determinat prin actul de pornire a acestuia, iar legalitatea deciziei urmează a fi verificată în limitele acestui obiect.

20. Referirea contestatorului la hotărârile judecătorești pronunțate în alte cauze contravenționale nu este de natură să răstoarne concluziile autorității competente în prezenta cauză. Chiar dacă în anumite litigii instanțele au constatat încălcări ale procedurii prevăzute de art. 443[1] din Codul contravențional ori au apreciat diferit aplicarea unor norme materiale, asemenea constatări privesc exclusiv legalitatea proceselor-verbale examinate în acele cauze și nu constituie, în mod automat, dovada existenței unei conduite intenționate de abuz de serviciu.

21. Instanța reține că răspunderea prevăzută de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional nu poate fi întemeiată pe simple presupuneri sau pe existența unor interpretări juridice divergente asupra normelor aplicabile. În lipsa unor probe care să demonstreze că persoana cu funcție de răspundere a utilizat în mod intenționat atribuțiile de serviciu contrar intereselor publice ori drepturilor persoanelor, concluzia privind existența contravenției nu poate fi reținută.

22. Prin urmare, instanța apreciază că Centrul Național Anticorupție a examinat sesizarea în limitele competenței sale legale și, în baza materialelor administrate, a ajuns în mod justificat la concluzia că în acțiunile agentului constatator Elena Gurduz nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional.

23. În aceste condiții, argumentele invocate de contestator exprimă, în esență, dezacordul acestuia față de concluziile autorității competente și față de modul de interpretare a normelor juridice incidente, fără a demonstra existența unor încălcări de natură să determine anularea deciziei contestate.

24. În consecință, instanța constată că decizia din 18 noiembrie 2025 este legală și întemeiată, iar contestația formulată de administratorul S.R.L. „Ultracom Electronic” urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

25. În temeiul celor justificate, călăuzindu-se de prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată, –

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge contestaţia depusă de către administratorul S.R.L. „Ultracom Electronic”, *****Alexandru, împotriva deciziei privind încetarea procesului contravențional pornit pe semnele contravențiilor prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravențional, ca fiind neîntemeiată.

La data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, materialele cauzei contravenționale în original să se substituie prin copie, iar originalele acestora, împreună cu copia hotărârii să fie remise Centrului Național Anticorupție.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (*sediul Buiucani*).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Veaceslav CERNALEV